

Súd: Okresný súd Vranov n/T
Spisová značka: 11C/139/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8812201649
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Zolotová
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2012:8812201649.2

Rozhodnutie

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou JUDr. Andreou Zolotovou v právnej veci žalobcu: JUDr. Ján Ninčák, Mierová 2529/87, 066 52 Humenné, správca konkurznej podstaty úpadcu: Mestský bytový podnik, a.s. „v konkurze“, Mlynská 1480, 093 01 Vranov nad Topľou, IČO: 36 473 243, zast. Advokátska kancelária JUDr. Ján Majling, s.r.o., Palárikova 14, 811 04 Bratislava, proti žalovanému: U. Y., XX.X.XXXX, Z. V. L. XXXX/XX, XXX XX X. O. Z., t.č. na neznámom mieste, zast. opatrovníčkou W. D., F. Z. D. F. X. O. Z., o zaplatenie sumy 214,14 eur s prísl., t a k t o

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a** .

Žalovanému náhradu trov konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 2.2.2012 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 214,14 eur s poplatkom z omeškania vo výške 0,5 % za každý deň omeškania, najmenej však 0,83 eur za každý i začatý mesiac zo sumy 10,13 eur od 21.6.2003 do zaplatenia, zo sumy 204,01 eur od 21.6.2004 do zaplatenia a na náhrady trov konania. Podanie návrhu odôvodnil tým, že žalobca a žalovaný uzavreli zmluvu o nájme bytu, na základe ktorej sa žalobca zaviazal žalovanému prenajať byt a žalovaný sa zaviazal uhrádzať nájomné a náklady za služby súvisiace s nájmom. Žalovaný neuhradil nedoplatok na ročnom vyúčtovaní za služby spojené s nájmom za roky 2002 vo výške 2002 a za rok 204,01 eur za rok 2003. Z dôvodu neplnenia zmluvných záväzkov sa žalovaný dostal do omeškania s platením zmluvne dohodnutého plnenia a doposiaľ neuhradil dlžný nedoplatok vo výške 214,14 eur. Tento nedoplatok žalobca vyúčtoval žalovanému upomienkou s číslom pasportu H.-XXX-XXX-R.. Ďalej uviedol, že si uplatňuje aj nárok na poplatok z omeškania v zákonnej výške.

V predmetnej právnej veci tunajší súd dňa 12.7.2012 vydal platobný rozkaz č. k. 4Ro/131/2012-12, ktorý sa žalovanému nepodarilo doručiť do vlastných rúk. Súd vykonal šetrenie pobytu žalovaného a nakoľko sa súdu nepodarilo zistiť jeho aktuálny pobyt, uznesením č.k. 11C/139/2012-21 zo dňa 12.9.2012 platobný rozkaz zrušil a uznesením č.k. 11C/139/2012-22 zo dňa 12.9.2012 ustanovil žalovanému opatrovníčku na zastupovanie v tomto konaní.

Písomným podaním zo dňa 17.10.2012 žalobca požiadal, aby súd pripustil zmenu petitu žalobného návrhu a to tak, aby žalovaného zaviazal na zaplatenie sumy 214, 14 eur, poplatku z omeškania vo výške 2,5 % za každý deň omeškania, najmenej však 0,83 eur za každý i začatý mesiac zo sumy 10,13 eur od 21.6.2002 do zaplatenia, zo sumy 204,01 eur 21.6.2004 do zaplatenia a na náhradu trov konania. Uznesením č.k. 11C/139/2012-25 zo dňa 18.10.2012 súd pripustil zmenu petitu žaloby v zmysle návrhu žalobcu.

Opatrovníčka vo veci vzniesla námietku premlčania.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobným návrhom a jeho prílohami a to Nájomnou zmluvou zo dňa 9.7.2002, vyúčtovania nákladov za služby spojené s bývaním za roky 2002 a 2003, podpisovou listinou, opisom všetkých platieb, správami o zisťovaní pobytu žalovaného, vyjadrením opatrovníčky zo dňa 29.10.2012, písomným vyjadrením žalobcu zo dňa 25.10.2012 a na základe takto vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav:

Žalobca ako prenajímateľ a žalovaná ako nájomca po predchádzajúcom súhlase Mesta Vranov nad Topľou č. 19/1925/00 zo dňa 3.7.2002 uzatvorili nájomnú zmluvu, predmetom ktorej bolo prenechanie žalovanému do užívania bytu na adrese V. XXXX, č. bytu XXX, poschodie: 5 - garzónka, o celkovej podlahovej ploche 24,96 m². Za užívanie bytu sa žalovaný zaviazal platiť nájomné vo výške 397,- Sk mesačne a za služby sa zaviazala platiť mesačne zálohu vo výške 1 288,- Sk. Mesačne nájomné a úhrady za služby boli splatné pozadu, do 15. dňa nasledujúceho kalendárneho mesiaca. Zálohy za služby bol žalobca povinný vyúčtovať nájomcovi spôsobom a v lehotách stanovených platnými cenovými predpismi a opatreniami Ministerstva financií SR. V súlade s uvedenými právnymi a cenovými predpismi bol žalobca oprávnený upravovať aj výšku záloh za poskytované služby a výšku nájomného. Nájomná zmluva bola uzatvorená na dobu určitú od 9.7.2002 do 31.5.2003.

Podľa predloženého vyúčtovania nákladov za služby spojené s bývaním za rok 2002 výška nedoplatku žalovaného bola 103,97 eur. Podľa predloženého vyúčtovania nákladov za služby spojené s bývaním za rok 2003 výška nedoplatku žalovaného bola 204,- eur.

Upomienkou číslo pasportu: H. XXX XXX-R., zo dňa 11.10.2012, žalobca vyzval žalovaného na zaplatenie nedoplatku z titulu nedoplatku z vyúčtovania za služby za rok 2002 vo výške 10,13 eur, za rok 2003 vo výške 204,01 eur.

Žalobca v písomnom vyjadrení zo dňa 25.10.2012 uviedol, že podľa jeho názoru je skutkový stav nesporný. Žalovaný si nesplnil svoju povinnosť uhradiť nedoplatok na ročnom vyúčtovaní za služby spojené s nájmom za zúčtovacie roky 2002 vo výške 10,13 eur a 2003 vo výške 204,01 eur, ktoré boli vykonané a žalovanému predložené v súlade so zákonom.

Opatrovníčka vo svojom vyjadrení zo dňa 29.10.2012 voči uplatnenému nároku žalobcu vzniesla námietku premlčania a žiadala žalobu zamietnuť v celom rozsahu.

Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom od 1.4.2004 (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa § 879f Občianskeho zákonníka platného a účinného od 1.4.2004, spotrebiteľské zmluvy podľa § 52 uzavreté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa musia dať do súladu s ustanoveniami § 53 a 54 tohto zákona a spotrebiteľské zmluvy o práve užívať budovu alebo jej časť v časových úsekoch aj s ustanovením § 55 ods. 1, ak ide o náležitosti zmluvy, a s ustanovením § 57 tohto zákona do troch mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona.

Podľa § 685 ods. 1 Občianskeho zákonníka, nájom bytu vzniká nájomnou zmluvou, ktorou prenajímateľ prenecháva nájomcovi za nájomné byt do užívania, a to buď na dobu určitú, alebo bez určenia doby užívania; nájomná zmluva spravidla obsahuje aj opis príslušenstva a opis stavu bytu. Nájom bytu je chránený; ak nedôjde k dohode, možno ho vypovedať len z dôvodov ustanovených v zákone.

Podľa § 696 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, spôsob výpočtu nájomného, úhrady za plnenia poskytované s užívaním bytu, spôsob ich platenia, ako aj prípady, v ktorých je prenajímateľ oprávnený jednostranne zvýšiť nájomné, úhradu za plnenia poskytované s užívaním bytu, a zmeniť ďalšie podmienky nájomnej zmluvy, ustanoví osobitný právny predpis. Úhrada za plnenia poskytované s užívaním bytu alebo preddavok na ne sa platí spolu s nájomným, ak sa účastníci nedohodnú alebo právny predpis neustanoví inak.

Podľa § 697 Občianskeho zákonníka, ak nájomca nezaplatí nájomné alebo úhradu za plnenia poskytované s užívaním bytu do piatich dní po jej splatnosti, je povinný zaplatiť prenajímateľovi poplatok z omeškania.

Podľa § 676 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak nájomca užíva veci aj po skončení nájmu a prenajímateľ proti tomu nepodá návrh na vydanie veci alebo na vypratanie nehnuteľnosti na súde do 30 dní, obnovuje sa nájomná zmluva za tých istých podmienok, za akých bola dojednaná pôvodne. Nájom dojednaný na dobu dlhšiu ako rok sa obnovuje vždy na rok, nájom dojednaný na kratšiu dobu sa obnovuje na túto dobu.

Podľa § 100 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Na základe vykonaného dokazovania súd zistil, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzatvorená nájomná zmluva a že táto zmluva v zmysle príslušných vyššie uvedených ustanovení Občianskeho zákonníka je svojou povahou aj zmluvou spotrebiteľskou, pretože bola uzavretá medzi žalobcom - právnickou osobou, ktorá má v predmete svojej podnikateľskej činnosti okrem iného prenájom nehnuteľností, vrátane bytového hospodárstva a na druhej strane žalovaným - spotrebiteľom ako fyzickou osobou. Táto zmluva spĺňa charakteristiku štandardných spotrebiteľských zmlúv, ktorých základnou črtou je, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny pred ich uzavretím.

Podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka je všeobecná premlčacia doba trojročná a žiadne zo zákonných ustanovení neumožňuje túto premlčaciu dobu predĺžiť. Žalobca podal žalobu na tunajšom súde dňa 2.2.2012, pričom splatnosť pohľadávky pokiaľ sa jedná o sumu 10,13 eur nastala 20.6.2003 a pokiaľ sa jedná o sumu 204,01 eur nastala dňa 20.6.2004 a v zmysle platnej právnej úpravy dňom nasledujúcim po dňoch splatnosti jednotlivých dlžných začala plynúť zákonná trojročná premlčacia doba.

Základným účelom inštitútu premlčania je pôsobiť na subjekty občianskoprávných vzťahov, aby v primeraných dobách uplatnili svoje práva a zároveň aj zabrániť tomu, aby povinné osoby neboli po časovo neprimeranej dobe nútené splniť si svoje povinnosti. Inštitút premlčania takto zabraňuje dlhodobému trvaniu práv a im zodpovedajúcim povinnostiam. Ak uplynula zákonom stanovená premlčacia doba a oprávnená osoba v nej stanoveným spôsobom u príslušného orgánu svoje právo nevykonala, vzniká povinnej osobe oprávnenie vzniesť námietku premlčania a tak spôsobiť stav, že sa oprávnená osoba nemôže s úspechom domáhať na súde svojho práva. Dôvodné vznesenie námietky premlčania v občianskom súdnom konaní má totiž za následok, že súd nemôže oprávnenej osobe právo priznať.

Žalobca vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti podal žalobu po uplynutí 3-ročnej premlčacej doby, pričom opatrovníčka žalovaného vzniesla námietku premlčania a na základe tejto skutočnosti súd nemohol žalobcovi toto premlčané právo priznať. Preto súd v súlade s príslušnými zákonnými ustanoveniami žalobu v celom rozsahu zamietol.

Podľa § 142 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 137 O.s.p., trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 151 ods. 1,2 O.s.p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia. Ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd

nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Žalovaný bol v konaní v plnom rozsahu úspešný a v zmysle vyššie uvedených zákonných ustanovení mu vznikol nárok na náhradu trov konania. Nakoľko zo súdneho spisu žalovanému žiadna náhrada trov konania nevyplýva a ani si nárok na náhradu trov konania neuplatnil, súd žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd do Prešova.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedených v § 221 ods. 1 O.s.p.
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- c) súd I. stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti, alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.)
- f) rozhodnutie súdu I. stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom splnená v stanovenej lehote , možno sa jej plnenia domáhať návrhom na výkon exekúcie podľa osobitného právneho predpisu.